



Školský časopis ZŠ Dudova 2 v Bratislave

Číslo 1

2020/2021



Dudoviny



Komiks

ÚĽUV

Recepty

Naša tvorba

Miesto, kde žijem rád

Lucia Rylovová

Obsah

EDITORIÁL.....	2
MIESTO , KDE ŽIJEM RÁD.....	3
Petržalka.....	3
UDIALO SA MINULÝ ROK	4
Olympiáda zo slovenského jazyka a literatúry	4
Vianočný koncert.....	6
NAVŠTÍVILI SME.....	6
ÚĽUV - Stretnutie s majstrami svojho remesla	6
Náš výlet do Viedne.....	8
TÝKA SA NÁS.....	11
Koronavírus	11
Je silnejší človek alebo príroda?	12
TVORILI SME.....	13
Opis zimnej krajiny	13
Záhada pokladov	15
Deň rímskeho vojaka menom Eyrus.....	16
NIEČO NA SPRÍJEMNENIE	16
Nátierka s májovou bryndzou	16
Osviežujúci šalát s púpavou.....	17
Križovky	18
KOMIKS NA ZÁVER.....	19

EDITORIÁL

Milí čitatelia!

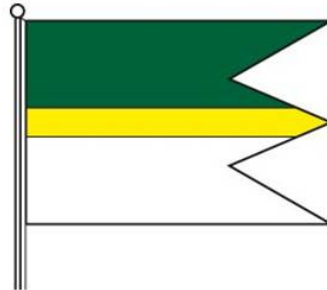
Aj v tejto nezvyčajnej dobe prichádza nové číslo Dudovín. Aj my sme sa museli prispôbiť okolnostiam a pracovať na Dudovinách trochu inak. V tomto čísle nájdete viac príspevkov od iných žiakov našej školy, keďže naše redaktorky nemohli pracovať ako obyčajne. Vrátime sa aj do minulého školského roka a oprášime zážitky z obdobia, kedy ešte všetko fungovalo. Do minuloročného čísla sa nezmestili, preto sa aspoň pomocou nich vrátime k normálnemu životu. Okrem nich tu nájdete aj niečo nové a veríme, že inšpiratívne.

Dúfame, že sa naše nové číslo bude páčiť, a čoskoro už budeme všetci v škole so spolužiakmi, ktorí nám chýbajú.

Redakčná rada

MIESTO , KDE ŽIJEM RÁD

Petržalka



V Petržalke som sa narodil a odvtedy v nej aj bývam, teda som jej občanom. Ja žijem v jednej z najstarších častí Petržalky, a to konkrétne v časti Háje 1. Petržalka ako mestská časť sa mi páči najviac zo všetkých, lebo ja osobne mám radšej ticho a voľne stojace paneláky ako ruch a tesne natlačené budovy v centre mesta. Tiež by som nemenil poriadok na uliciach. Viem síce, že to tu nie je nijaká sláva, ale v porovnaní so Starým Mestom sme na tom podľa mňa lepšie.

Páči sa mi aj dostupnosť, lebo z miesta, kde bývam, som za pár minút kdekoľvek. To, čo mi však vadí, sú polorozpadnuté nadchody, kde v puklinách betónu už kvitnú rastlinky a ne jeden z nás tam zbadal aj injekčné striekačky. Vždy, keď idem okolo, práve toto vnímam ako vážny nedostatok.

Nepáči sa mi ani, keď sa vyberiem von a po návrate domov zistím, že niečo (moje topánky) mi zapácha. Ale za psičkárov magistrát obviňovať nemôžeme. Aj napriek týmto nedostatkom by som Petržalku za nič nevymenil.



Petržalka je jednou z mestských častí hlavného mesta SR Bratislavy. Jej rozloha je 28,68 km² a dňa 31.12.2019 mala 104 174 obyvateľov. S ľavým brehom Dunaja je spojená piatimi mostami. Nachádza sa v nej aj najstarší verejný park v Strednej Európe - Sad Janka Kráľa. Aktuálnym starostom je Ján Hrčka.



Zopár miest, ktoré obľubujem

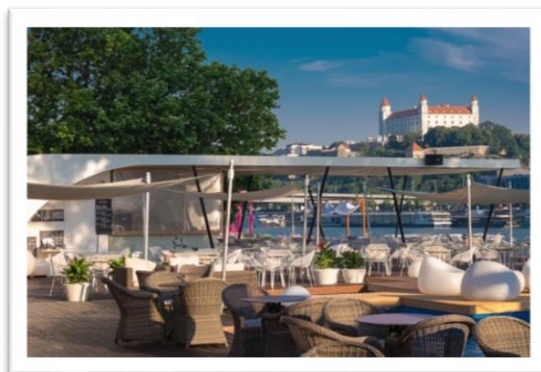


Ihrisko Bradáčova (u nás známe ako *Smajlíkové ihrisko*, prezývku si získalo vďaka obrazcu na ňom)

Súradnice: 48.114644, 17.114717

Magio pláž

Súradnice: 48.136794, 17.111834



Lesík pri Dostiške (Dostihovej dráhe)

Súradnice: 48.118150, 17.120002

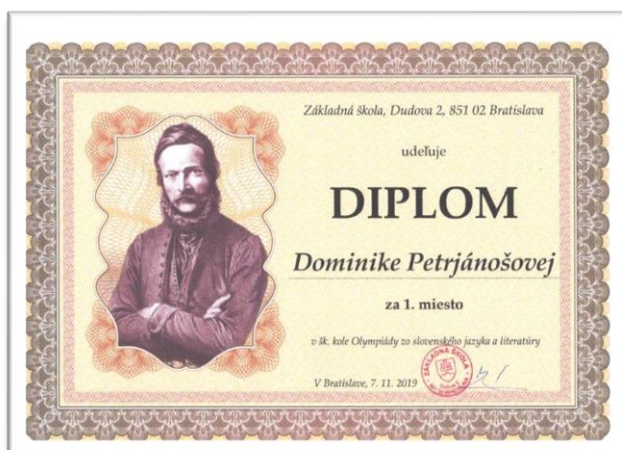
Marek Smíkal

UDIALO SA MINULÝ ROK

Olympiáda zo slovenského jazyka a literatúry

Ako je už tradíciou, tak aj minulý rok sa v našej škole uskutočnil už 12. ročník Olympiády v slovenskom jazyku a literatúry (OSJL). Jej cieľom je prehľbovať a upevňovať komunikačné zručnosti žiakov ZŠ a podporiť záujem o slovenský jazyk a literatúru.

Zapojiť sa rozhodli aj niektorí žiaci našej školy vrátane





mňa. Musím sa priznať, že som mala trochu obavy, keďže som sa OSJL zúčastnila prvýkrát. Ukázalo sa však, že moja nervozita bola úplne neopodstatnená a obavy zbytočné.

V zbernej miestnosti sa v skorých ranných hodinách zišlo zopár žiakov vyšších ročníkov a hoci sme boli všetky ako na ihlách, skutočnosť, že sme kamarátky, odľahčila situáciu. Aspoň sme sa mali o čom rozprávať. Aby sme sa stali

úspešnými riešiteľmi, museli sme zvládnuť 3 časti - vedomostný test, transformáciu slohového útvaru a rétoriku.

Prvé dve sme riešili naraz v spoločnej triede a, aspoň z môjho pohľadu, boli ľahšie než som predpokladala. Test sa skladal z otázok k témam, ktorým sme sa venovali predošlé roky.

V druhej časti bolo našou úlohou inšpirovať sa predloženým novinovým článkom a vytvoriť reklamu.

Po prestávke nasledovala tretia časť, pri ktorej sme sa zapotili azda najviac. S odstupom 10 minút sme boli po jednom volaní do triedy, kde sme za tento čas mali vytvoriť prejav na tému Virtuálne knižnice dostupné pre všetkých. Po odovzdaní našich poznámok sme pred komisiou a prítomnými museli prezentovať naše výtvary.

Po sčítaní bodov sa odovzdali prvé tri ceny a upresnili informácie o účasti víťaza v krajskom kole. Malo sa konať o niekoľko týždňov. Rozlúčili sme sa s dobrým pocitom.

Krajské kolo OSJL sa konalo 29. novembra v ZŠ Budatínska 61. Starostlivo som sa pripravovala a dúfala som, že svoje vedomosti využijem a budem úspešne reprezentovať našu školu. Prvé, čo ma prekvapilo a pomohlo odbúrať strach, bolo milé stretnutie s mojou dobrou kamarátkou a zoznámenie sa s ostatnými. Pri čakaní sme si vymieňali povzbudivé slová.

Priebeh a pravidlá OSJL boli rovnaké ako na našom školskom kole, ale úlohy a témy boli podstatne ťažšie. Komisia bola úžasná, zapôsobil na mňa zápal porotcov do slovenského jazyka a ich odhodlanie naučiť nás vážiť si slovenčinu, hlbšie jej porozumieť. I keď som to nečakala, nakoniec som sa domov vracala s pekným tretím miestom.

Ďakujem za možnosť reprezentovať našu školu a za zážitky, ktoré vďaka tejto udalosti mám.

Týmto textom do Dudovín prispela Dominika Petrjanošová, z ktorej je dnes už stredoškolačka.

Vianočný koncert

Dňa 5. 12. sme sa viaceré triedy našej školy vybrali na vianočný koncert do DK Zrkadlový háj. Akciu uvádzala milá pani moderátorka, ktorá vedela aj pekne spievať, čo dokázala vystúpením v sprievode kapely. Ďalej program dopĺňali aj tanečné a hudobné vystúpenia. V tanečných vystúpeniach sa objavili absolventky ZUŠ, žiaci ZUŠ a tanečníčky zo susednej Českej republiky.

Hudobné vystúpenia ozvláštnili rómske a naše ľudové piesne. Po ukončení každý žiak dostal malý darček od Mikuláša.

Jana Budová

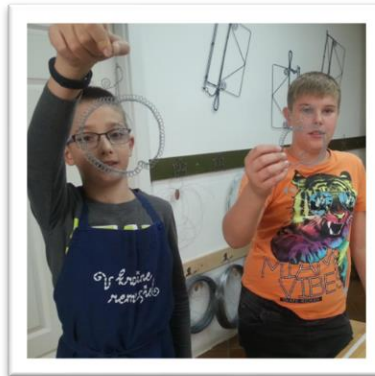
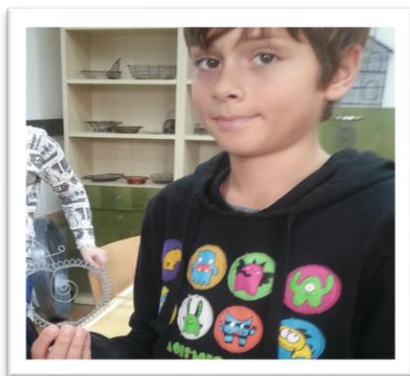
NAVŠTÍVILI SME...

ÚĽUV - Stretnutie s majstrami svojho remesla

Remeslo má zlaté dno. Aspoň tak sa tomu hovorí a myslím si, že niečo na tom bude. Tradičné spôsoby výroby, ľudová umelecká výroba a remeslo predstavujú dôležitú súčasť kultúrneho dedičstva a kultúrnej tradície. Síce sa na istý čas dostali do úzadia či zabudnutia, pretože spoločnosť napreduje čoraz rýchlejšie, ale v posledných rokoch nastáva obdobie ich znovuobjavenia.

Krása a originalita výrobkov, ktorú nám priniesli ešte naši predkovia, sa stáva stále viac obľúbenou nielen vo svete módy či dizajnu, ale sprevádza nás na každom kroku a má svoje meno i v zahraničí.

My, žiaci bývalej 6.A, sme mali možnosť nahliadnuť na chvíľu k majstrom svojho remesla a musím povedať, že sme sa všetci na túto exkurziu tešili. ÚĽUV (Ústredie ľudovo umeleckej výroby) v rámci svojho projektu **Škola remesiel** pripravil pre žiakov škôl priestor dotknúť sa našej tradície



prostredníctvom zážitkových a vzdelávacích aktivít. V októbri 2019 sme preto navštívili centrum ULUV v Bratislave na Obchodnej ulici. Keďže ponuka tohto centra je veľmi pestrá, mali sme možnosť rozhodnúť sa pre hrnčiarsku, drotársku alebo v textilnú dielňu.



Hrnčiárstvo bolo a je zamerané na výrobu keramiky (nádob a predmetov) z pálenej hliny. Pôvodne sa tieto výrobky modelovali v rukách, neskôr pomocou hrnčiarskeho kruhu alebo pomocou foriem. Osobitným odvetvím keramickej výroby je džbánkarstvo a s hrnčiarskou výrobou súviselo i kachliarstvo.

Tí z nás, ktorí sa rozhodli zostať v hrnčiarskej dielni, sa zoznámili s hlinou, videli hrnčiarsky kruh a mali možnosť si vyrobiť ryby, teda sumce z hliny. Musím povedať, že boli šikovní a rybky sa im vydarili. Veď posúďte sami 😊.

Drotárstvo bolo doplnkové sezónne zamestnanie vykonávané tak, že drotár chodil z domu do domu, ponúkal opravu keramiky a plechového riadu. Zároveň ponúkal na predaj jednoduché úžitkové predmety z drôtu a plechu.

My sme sa v rámci našich tvorivých dielní naučili vytvoriť z drôtika jabĺčka alebo srdiečka. Naším chlapcom sa to naozaj podarilo.



ÚLUV bol založený v roku 1945. Zaoberá sa dokumentovaním tradičných remesiel a ľudových výrob, vydávaním odborných publikácií a časopisov, organizácii výstav, festivalov, záujmových kurzov remesiel.



Poslednou dielničkou, ktorá zaujala hlavne dievčatá, bola tá tkáčska. Mali sme možnosť vyskúšať si tkanie a výrobu náramkov. Musím povedať, že tkanie je veľmi náročná a precízna práca.



Tkáčstvo sa venovalo ručnému tkaniu hladkých a vzorovaných tkanín z nití, z rastlinných a živočíšnych vlákien, teda výrobe plátna určeného na ďalší predaj. Pri tkaní našich náramkov a plátna sme sa veľmi nasmiali.

Určite mi dajú všetci moji spolužiaci za pravdu, keď poviem, že sme strávili skvelý deň. Dozvedeli sme sa mnohé zaujímavé veci a naučili sa aspoň malý kúsok toho, čo ovládajú majstri ľudového remesla. Za nás všetkých patrí veľké **ĎAKUJEM** našej pani učiteľke **Matejkinovej**, ktorá nám túto exkurziu umožnila.

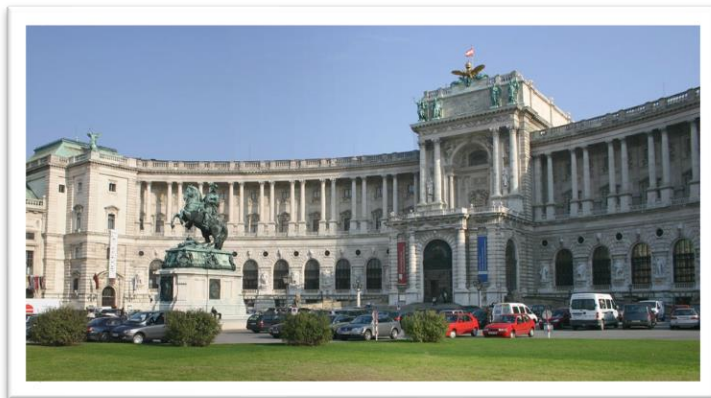
Veríme, že budeme inšpiráciou i pre ostatné triedy našej školy, aby sa podobnej akcie v budúcnosti mohli zúčastniť.

Natália Halásová

Náš výlet do Viedne

Náš výlet do Viedne sa uskutočnil vo štvrtok, necelé dva týždne pred Vianocami. O pol ôsmej ráno sme sa všetci stretli pred školou. Počkali sme ešte na tých, čo chvíľu meškali, a vyrazili sme na autobusovú zastávku. Keď prišiel náš autobus s číslom 95, rýchlo sme doň nastúpili, aby sme boli čím skôr vo Viedni. Keď sme vystúpili pred stanicou, pani učiteľky nás spočítali, či sa niekto nezabudol v autobuse.

Cez stanicu sme rýchlo prešli na nástupište. Tam už stál náš vlak, do ktorého sme sa všetci usadili, a mohli sme vyraziť do Viedne. Vo vlaku sme hrali karty. Cesta ubehla rýchlo a o chvíľu sme boli vo Viedni.



Zodoj: <https://sk.wikipedia.org/wiki/Viede%C5%88>

Zo stanice sme išli asi 20 minút peši do centra mesta. Všade bola nádherná výzdoba a veľmi veľa obchodov. Pani učiteľky nám dali na hodinu a pol rozchod, aby sme si naplno užili atmosféru.

Potom sme sa presunuli ku katedrále sv. Štefana, do ktorej sme neskôr i vkročili. Videli sme tam obrovský organ a nádherne vyzdobené steny. Z katedrály sv. Štefana sme sa premiestnili na vianočné trhy.

Bolo to tam veľmi pekné. Všetci sme si odtiaľ odniesli domov, do Bratislavy, suveníry. Keďže sme už boli všetci unavení, pani učiteľky nám kúpili lístky na električku. V električke sme sa celkom nudili, a preto sme si rozprávali rôzne zážitky.



Viedeň je hlavným mestom Rakúska a preteká ňou rieka Dunaj. Jej rozloha je 414,82 km² a od Bratislavy je vzdialená iba 54 kilometrov. Medzi jej najznámejšie pamiatky patria palác Hofburg, Shönbrunn (niekdajšie sídla Habsburgovcov), ale aj Dóm sv. Štefana alebo Umeleckohistorické múzeum.



Na stanicu sme sa dostali dost' skoro, a tak sme ešte dostali krátky rozchod. Naša skupina si bola kúpiť pitie. Potom sme sa všetci presunuli na nástupište, kde už stál náš vlak. Vo vlaku sme hrali karty ako cestou do Viedne. Z výletu sme si odniesli veľa pekných zážitkov, a preto veľmi ďakujeme našim úžasným pani učiteľkám.

Ivana Trnovská

GALÉRIA - práce žiakov 6. a 7. ročníka



TÝKA SA NÁS...

Koronavírus

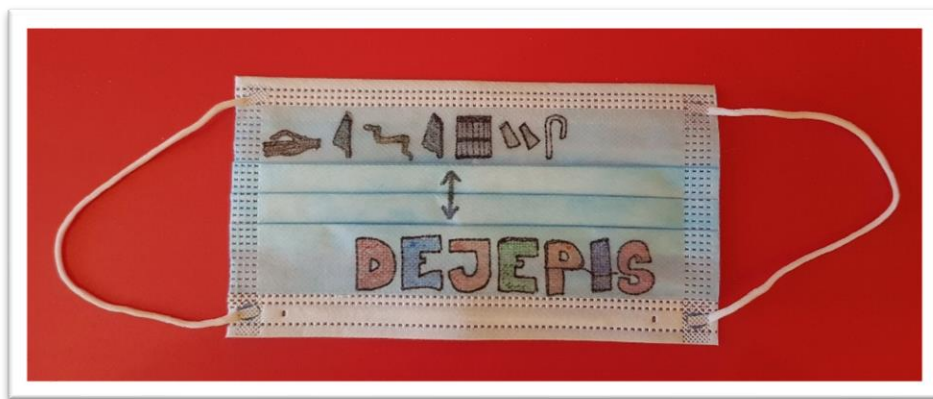
Ochorenie Covid 19 spôsobené koronavírusom už všetci poznáme. Korona sa prvýkrát objavila v čínskej provincii Wu-Chan a odtiaľ putovala do celého sveta. Napadla už takmer celú Európu, Áziu, Ameriku i africký kontinent.

Aké dopady má na nás, naše žitie a spolužitie? Vzala nám slobodu a drobnosti, na ktoré sme boli zvyknutí. Vzala nám možnosť vzdelávať sa a navštevovať záujmové krúžky. Vzala nám možnosť stretnutia s priateľmi a najbližšími. Vzala nám finančnú istotu, pretože veľa firiem prepúšťa alebo sa chystá prepustiť svojich spolupracovníkov a zamestnancov. Stúpa počet obetí domáceho násillia, sexuálneho predátorstva a týrania. Vznikajú stavy úzkosti, psychické výkyvy či „ponorkové choroby“. Mnoho ľudí prichádza o blízkyh a priateľov.

Choroba za sebou zanecháva obeť väčšinou nad 65 rokov, preto by sme k ním mali byť tolerantnejší a empatickejší. Netreba zabúdať ani na sekundárny efekt celej epidémie, pretože negatívne dopady na naše psychické zdravie či ekonomické dopady sa môžu objaviť aj niekoľko mesiacov po jej ukončení. No nebudem spomínať len negatíva.

Na každej veci treba nájsť aj niečo pozitívne. Rodičia sa viac venujú deťom, čo viac udržuje rodinu. Konečne môžeme robiť veci, ktoré sme dlho odkladali a nemali na ne čas. Môžeme sa online vzdelávať, na diaľku objavovať napríklad múzeá sveta a prechádzať sa po ich chodbách. Môžeme meditovať, načúvať, spoznávať sa, ľubiť. Príroda sa regeneruje, ovzdušie je čistejšie, všade je menej áut, toxínov, smogu. Táto kríza menom koronavírus nás buď spojí, alebo rozdelí. Zväčší sa počet rozvodov alebo pôrodov. Nestrácajme hlavu, prebudme v sebe dobro a určite to zvládneme.

Kika Šefčíková



Autorkou tohto parádneho rúška je naša piatačka Emma Onuferová.

KORONAVÍRUS
ROZŠIRUJÚCI SA ZABÍJAJÚCI
UČENIE HRANIE SPANIE
O CHVÍĽU NÁS ZAVRÚ
BOLEST'

Marek Spejchal

Je silnejší človek alebo príroda?

Túto otázku si už minulý rok položili žiaci súčasného šiesteho ročníka. Aký je ich názor? Prečítajte si prácu jedného z nich.

Človek znečisťuje prírodu, zabíja zvieratá, poškodzuje a vyrubuje lesy. Svojím nezmyselným konaním môže prekresliť mapu krajiny. Neuvedomuje si však, že stromy vyrábajú kyslík a poskytujú útočisko vtákom. Strom vyrúbeme za pár minút, ale jeho nástupca rastie dlho a trvá niekoľko rokov, kým sa zhostí svojej funkcie.

Aj dávna múdrosť vraví: „Postav dom, zasad' strom...“ Na toto akosi zabúdame. Príroda to však nebude znášať donekonečna. Zničí človeka aj sama seba. Ak však chceme žiť, musíme prírode pomôcť, pretože sama už to nedokáže.

Víťaz tohoto duelu? Myslím si, že ľudia, ale skúsme vyhrať spolu s prírodou.

Mali by sme prírode pomáhať:

- šetriť životné prostredie,
- chodiť pešo alebo na kolobežke, bicykli,
- chrániť lesy,
- nevyhadzovať odpad,
- neničiť ovzdušie.

Teraz tu máme veľký problém Covid-19. Prestali sme si vážiť zdravie a túto chorobu sme dostali asi preto, aby sme si uvedomili, že zdravie znamená úplne najviac. Prestali sme si vážiť prírodu a teraz zisťujeme, že pobyt na čerstvom vzduchu je veľmi vzácny. Prestali sme si vážiť zdravotníkov, aby sme zistili, že

sú nenahraditeľní. Prestali sme si vážiť aj učiteľov a choroba nám zavrela školy, aby si to rodičia mohli sami vyskúšať. Kúpili sme si čokoľvek a kedykoľvek a bola to pre nás samozrejmosť, ale teraz zisťujeme, že to tak nie je.

A na záver? Vážme si, čo máme, a neničme našu prírodu.

Dominika Komanovičová

TVORILI SME...

Opis zimnej krajiny

Zima je moje obľúbené ročné obdobie. V momente, kedy padne prvá vločka na zem, sa zjaví úsmev na každej detskej tvári. Všetci totiž milujú sviežu vôňu čerstvo napadaného snehu.

Vždy, keď začnú padať biele machule z oblohy, je to očarujúci pocit. Je to pocit novej kapitoly, nového začiatku. Ujo mráz si vybral práve nás a o mesiac zase odíde s kufrom vločiek, aby nasadol na vlak a cestoval ďalej robiť ľuďom radosť.

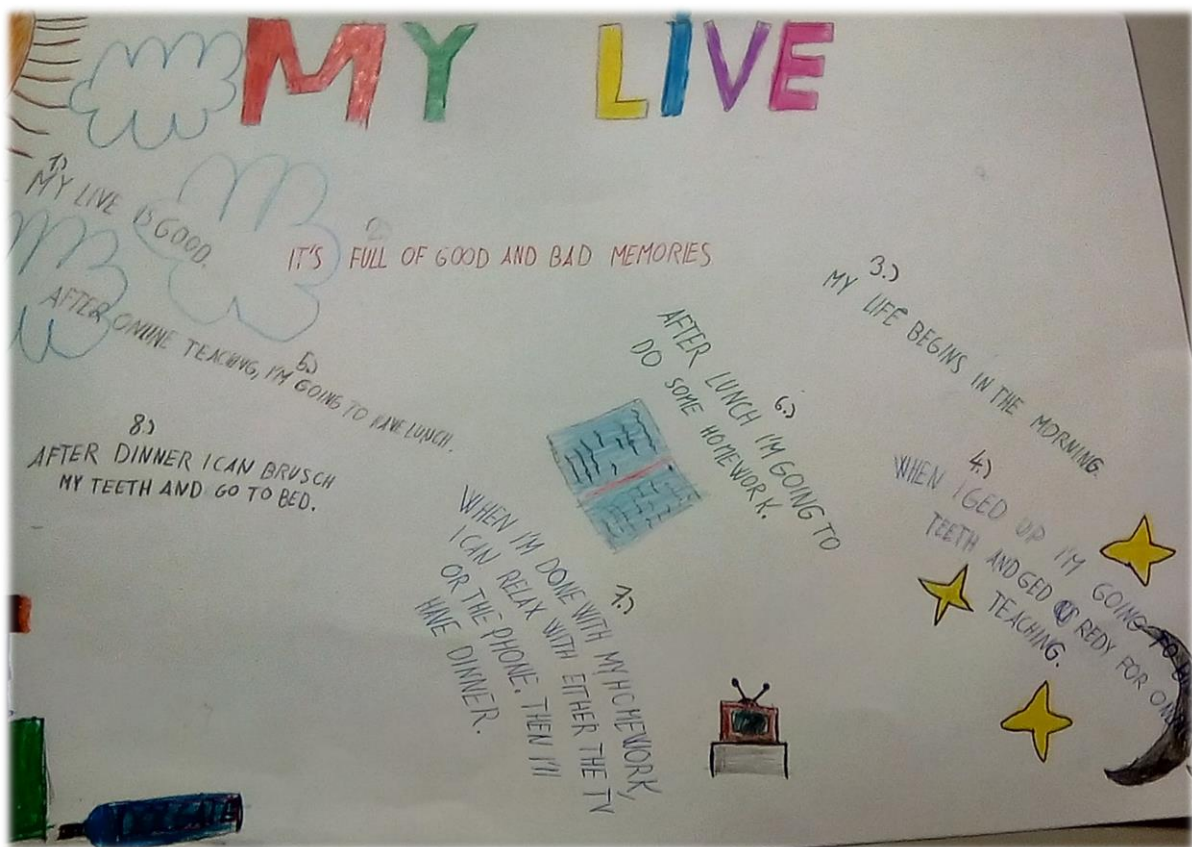
Sviežu vôňu napadaného snehu cítiť všade. Je príjemná, prebúdza v človeku radosť a chuť sa hrať. Mrazivý vzduch zaštípe a zafarbí líca na červeno. Sneh poprášil celú krajinu ako cukor na babičkinom jablkovom koláči. Zo striech a odkvapov visia ľadové cencúle. Vyzerajú akoby boli zo skla. Kryštály snehu dopadajú na zasneženú krajinu. Žiaria do detských očí, ich lesk oslepuje. Je to oblasť pokoja, spánku, oddychu a dobrej nálady. Ostré slnko mieri na cencúle, ktoré sa pomaly, ale isto roztápajú. Každým dňom sú menšie a menšie. Počuť len veselý detský krik zo záhrad. Všetci skáču do snehu ako do čistých bielych perín. Je toľko možností, čo robiť, keď je sneh. Napríklad ísť sa sánkovať, postaviť iglu alebo snehuliaka, robiť anjelov v snehu alebo sa len tak váľať. Vždy, keď deti skončia školu a rodičia prácu, rýchlo sa oblečú a šup von sa hrať. Deti sa guľujú, zatiaľ čo rodičia popíjajú čajík a strážia ich ako anjeli. Večné kamarátstvo ľudí je ako vločka, ktorá sa nalepila na druhú a je nemožné ich oddeliť. Dokonca spolu i zomrú, keď sa roztopia.

Radosť a smiech sa vznášajú v povetrí a prenášajú sa z človeka na človeka. Je to ako správa, ktorá poletuje a dostanú ju všetci. Stromy sa nehýbu, stoja ako sochy v múzeu. Okolo zasnežených stromov poletujú vrany a skáču z konára na konár. Je to krajina, kde môžeš hlboko padať do svojich myšlienok, kde môžeš snívajť.

O piatej večer už slnko zaspáva a uteká z oblohy. Začne byť úplné ticho. Nič nepočuť. Všetci odišli dovnútra ohriať sa čajom, len sneh neprestal padať. Ten stále poletuje zimmou krajinou. Znie to, ako keby sa z najveselejšej krajiny stala temná studená, chladná. Jediné svetlo, ktoré žiari, sú lampy okolo. Pomaly sa všetci začínajú ukladať do postele a okolie tiež zaspáva. Len studený vánok stále žije a poletuje s jedným pánom v čiernom plášti, s klobúkom a veľkým vakom plných snov. Hádže ich cez malé škáry okna. Či sú to zlé, alebo dobré sny, každý jeden dostane.

Všetci pomaly padajú do hlbokého zimného spánku a tešia sa už na zajtra, keď sa opäť budú môcť hrať.

Veronika Ondrisová



Matúš Žiška

Záhada pokladov

Moje meno je Filip. Celý môj príbeh začal pri brezovom strome. Postavím sa a vykriknem: „Aká krásna krajina!“ Zelené lúky, svetlé lesy, v diaľke je vidieť snežné pláne, za nimi sa týčia vysoké hory. „Chcem ju celú preskúmať,“ hovorím si sám pre seba.

Vôbec to nie je také, ako som si predstavoval. Najprv mrznem na studenej pláni. Už vidím jej koniec, keď vtom... Preborí sa podo mnou zem a ja sa ocitnem v starej šachte. „Pomóc!“ kričím z plných pľúc. Rozhliadam sa okolo, všade tma. Vidím svetlo kráčajúce tmou. „Odkiaľ si sa tu nabral?“ obracia sa na mňa jeden z prichádzajúcich baníkov. „Tu máš čakan, snáď nájdeš východ.“ Hľadám cestu von, ale namiesto toho nájdem poklad.

„Zlato, diamanty, smaragdy!“ vykrikujú baníci. „Chod' po pomoc chlapče,“ chytí ma za plece ich šéf, „my tu zatiaľ počkáme.“ Ponáhľam sa späť k šachte. „Je tam niekto?“ počujem zhora a vidím, ako sa spúšťa lano. Zakričím dohora: „Kto je tam?“ Zhora sa ozve: „Chyť sa, vytiahneme ťa.“

Dvaja chlapi na mňa hore pozerajú: „Nenašiel si tam dole poklad?“ „Nie,“ krútim hlavou a utekám pred nimi do lesa. „Čo budem teraz robiť,“ nariekam, „ako sa vrátim po baníkov?“ Zo stromov visia liany. Jednu z nich si omotám cez plece a pomaly, opatrne sa vraciam k diere. Chlapi tu už nie sú, asi odišli. „Haló počujete ma?“ kričím do jamy. „Kde ste kto?“ Z diery sa ozve: „Všetci baníci sú tu.“ Hodím dolu koniec liany, postupne vyťahujem baníkov aj poklad. „Už sme si mysleli, že neprídeš,“ tešia sa baníci, „spravodlivo sa s tebou rozdelíme.“

Veselo si aj s pokladom vykračujem domov. „Som bohatý!“ vyspevujem si od šťastia. Aká škoda, že som len Filip, postava z hry Minecraft.

Daniel Sovič

GALÉRIA - práce žiakov 6. a 7. ročníka



Deň rímskeho vojaka menom Eyrus

Nachádzam sa v tábore Laugaricio. Keďže teraz nebojujeme, môj bežný deň vyzerá takto:

Ráno vstanem s východom Slnka. Potom sa idem najesť. Najradšej mám slaninu, kapustu, reďkovku a zapijem to troškou kyslého vína a vody. Potom sa idem poumývať. Ponáhľam sa na nástup, kde nám veliteľ zadá dnešné úlohy.

Dnes sa to začína netradične, a to výcvikom. Najprv nás rozdelili do dvojíc. Bol som tam ja a môj priateľ Kestus. Medzi sebou sme mali bojovať s mečmi. Kestusovi to veľmi nešlo, ale mne áno. Keď sme dobojovali, po krátkom oddychu nás s Kestusom čakala hliadka. Tentoraz nás veliteľ poslal k východnej bráne. Stáli sme tam, ale nič sa nestalo.

Keď sme dohliadkovali, bol čas obeda. Všetci sme si sadli k ohňu a dostali sme jedlo. Sami sme si ho vybrali a strhli nám ho z platu. Dnes som si dal pečené hovädzie.

Po obede sme mali chvíľu čas na oddych. V stane som hral s Kestusom hazardnú hru s kockami. Vyhral som a Kestusa to trocha nahnevalo.

Po oddychu nasledovala kontrola zbraní. Keď som kontroloval meč, musel som ho nabrúsiť, pretože bol tupý. Potom som si skontroloval kopiju. Tá bola v poriadku. Ako posledný som si zobral štít a zistil som, že už je dosť poškodený. Musel som si ho opraviť. Bolo to dosť náročné.

Nasledovala spoločná večera. Po nej sme išli do kúpeľov v tábore. S Kestusom sme sa tešili, ako si po náročnom dni oddýchneme.

Keď sme sa dokúpali, nasledoval spánok, aby sme sa pred zajtrajším náročným presunom do tábora Carnurtum dostatočne posilnili.

Natália Achsová

NIEČO NA SPRÍJEMNENIE

Hubka hovorí kriede:

„Vieš čo, už sa mi po tebe nechce upratovať tvoje pozostatky!“

Ktorý cicavec nemá zuby?"

"No predsa náš dedko"

Pozbierala Aneta Rumanková

Nátierka s májovou bryndzou

Potrebuje:

- 150 g májovej bryndze
- 150 g jemného hrudkovitého tvarohu
- 50 g masla
- 1 menšiu cibuľu
- soľ
- mletú rascu
- mletú červenú papriku
- pažitku

Postup: Najprv si v miske zmiešame bryndzu, maslo a tvaroh. Potom zmes dochutíme prelisovaným cesnakom, nadrobno nakrájanou cibuľkou, rascou, soľou. Vhodná je aj červená paprika. Všetko spolu rozmixujeme, natrieme na čerstvé pečivo a posypeme pažitkou.

Osviežujúci šalát s púpavou

Potrebuje:

- 1 šálku púpavových listov
- ½ hrnčeka vlašských orechov
- 5 veľkých reďkoviek
- olivový olej
- citrónovú šťavu
- soľ

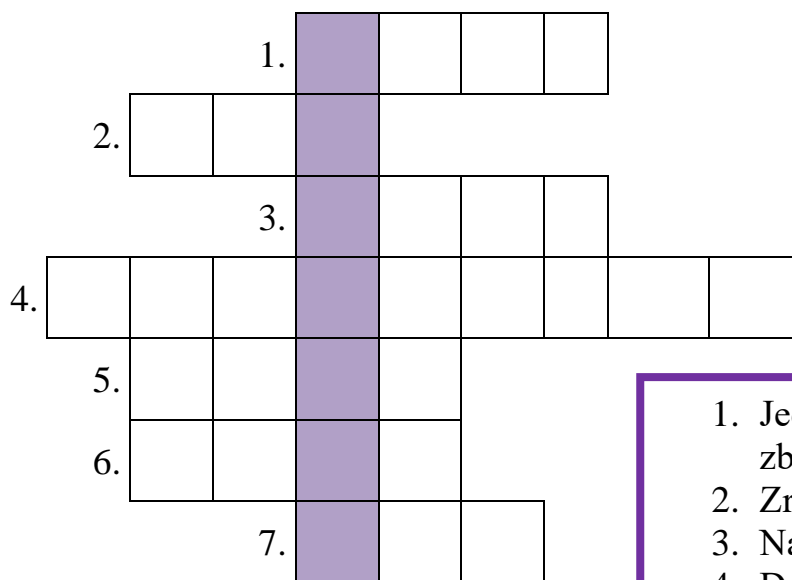
Postup: Púpavové listy si dobre umyjeme a nakrájame na drobné kúsky. Potom pridáme umyté a na kúsky nakrájané reďkovky a takisto aj vlašské orechy. Polejeme zálievkou, ktorú pripravíme zmiešaním olivového oleja, citrónovej šťavy a soli. Šalát dáme na hodinku do chladničky, aby sa chute dobre spojili a podávame.

Prajem Vám všetkým dobrú chuť ;)

Ema Nešpešná

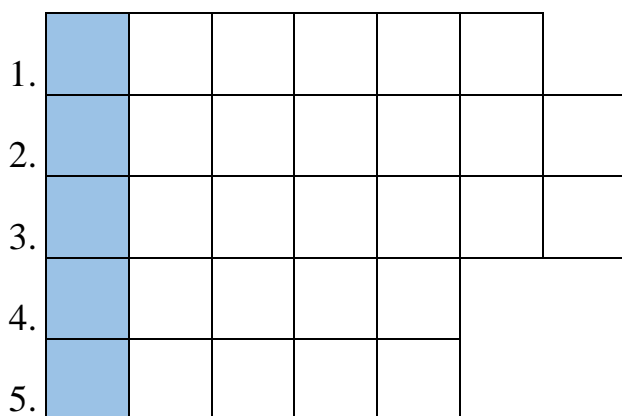


Křížovky



Sofia Rybárová

1. Jednoduchá detská zbraň v tvare Y
2. Zrakový orgán
3. Nádoba na víno
4. Detská kalkulačka
5. Značka tónu
6. Ochrana tovaru
7. Zalejem horúcou vodou



Natália Achsová

1. Češeme si tým vlasy
2. Sladká cukrovinka na paličke
3. Hromadný dopravný prostriedok na kolesách
4. Umývame si ich na hlave
5. Spojka

KOMIKS NA ZÁVER



Dudoviny č. 1 2020/2021, ZŠ Dudova 2, 85102 Bratislava, dudoviny@gmail.com
Redakčná rada: Kika Šefčíková, Emka Nespešná, Kika Džulová, Veronika Levická, Veronika Ondrisová